

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Rágalmaznak a kávések

Forrás:

Népszava

Bp.

(Hely)

1919. XII. 21

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

640.241

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz

Rágalmaznak a kávések.

Hangulatkölés a borra való rendszer mellett

A kávéházi munkások szervező bizottságától kaptuk az alábbi közleményt:

A kávéházi munkások nemrégiben röplapot adtak ki, amelyben rámutattak a kávéházi uzsorára és arra, hogy a kávéháztulajdonosok az uzsoraárak ellenére is a minimumra redukálták munkásaik munkabérét, amelyből ezért megélni lehetetlen. A bérek lenyomásával a kávéházi alkalmazottakat ismét a borra való rendszer káros és megalázó intézményének elfogadására akarják kényszeríteni. A kávéháztulajdonosok most valamennyi napilaphoz körlevelet intéztek, mintegy válaszul a munkások röpiratára és ebben a körlevélben cáfolni igyekeznek a munkások állításait. Minthogy azonban érveiknek ereje nincs, a rágalmazás és denunciació eszközeit hívják segítségül. Azt mondják, hogy „a röplap kiadója és a szervező bizottság olyan urakból áll, akik a proletárdiktatura alatt a legjobban garázdálkodtak és akik a nyilvános helyiségeket Lenin-fiukkal és prolikkal népesítették be”. Azt is állítják a kávések, hogy „a kávéházi alkalmazottak voltak a proletárdiktatura legerősebb támaszai; közülük került ki a hős pincérandár és 1200 politikai megbízott és 520 politikai nyomozó” és hogy „minden pincér a burzsujok beszélgetését figyelte és tett ezekről a beszélgetésekről jelentést a vörös őrségnek”. Ahány állítás, annyi hazugság. A kávések nem tudhatják, hogy kikből áll a szervező bizottság. A pincérandár pedig csak a kávésfantázia szüleménye.

Aminthogy a képzelet terméke az 1200 politikai megbízott és 520 politikai nyomozó is, mert a kávéházi alkalmazottak közül nem is vettek föl politikai nyomozókat, minthogy azok a diktatura szempontjából nem voltak megbízhatóak. Minderről írott bizonyítékok tanuskodhatnak. Községes hazugság az is, hogy a kávéházi alkalmazottak a spicli szerepére vállalkoztak volna. Aljas rágalmazónak kell nyilvánítanunk azt, aki ezt állítja, mindaddig, amíg állítását be nem bizonyítja. Egyébként nem kell egyébre utalnunk, hogy a kávéházi alkalmazottaknak a bolsevizmussal szemben való ellenszenvét igazoljuk, mint arra, hogy a kávéházak megmaradtak tulajdonosaik kezében és semmivel sem volt kevesebb a bevételük akkor, mint most.

A kávések amaz állítására, hogy a borra való rendszer a pincér és a vendég szempontjából is a legjobb, csak annyit jegyzünk meg, hogy a koldus is megél a neki juttatott alamiznából, de a pincérmunkás nem koldus és joga van munkája után a tisztességes munkabérhez. Egyébként a pincérmunkások 95% már határozott a százalékos részesedés mellett. Miért beszélnek tehát a kávések még mindig fixfizetésről? Minden bizonynyal azért, mert a százalékos részesedés rendszere ellen nem hozhatók föl azok az argumentumok, amelyek a fixfizetés ellen helytállóknak látszanak. Ami a kávések nyomorúságát illeti, elég rámutatnunk arra, hogy évek óta nincs tudomásunk tönkretutott kávésről, de arról tudunk, hogy nem is elsőrangú kávéházakért milliókat adnak vételár fejében. Mindezek után pedig nem nehéz megállapítani, hogy kinek van joga.

Budapest főváros házinyomdája 1919.